

POSTANOWIENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia 29 maja 2019 r.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w składzie:

Przewodniczący: SOSD Patrycja Szalkiewicz
Sędziowie: SOSD Ewa Niciejewska
SOSD Izabela Piskor

Protokolant: Joanna Kufel

po rozpoznaniu na posiedzeniu jawnym w dniu [REDAKTOWANO] r. wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia [REDAKTOWANO] r. o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [REDAKTOWANO] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKTOWANO]

na podstawie art. 65² ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych

postanawia

- 1) tymczasowo zawiesić radcę prawnego [REDAKTOWANO] w czynnościach zawodowych
- 2) kosztami postępowania obciążyć Okręgową Izbę Radców Prawnych w Szczecinie

SOSD Izabela Piskor

SOSD Patrycja Szalkiewicz

SOSD Ewa Niciejewska

Uzasadnienie

Pismem z dnia [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wnioski o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [REDAKTOWANO]

W uzasadnieniu wniosku Rzecznik wskazał, że zgodnie z art. 65² ust. 1 ustawy o radcach prawnych, radca prawny przeciwko któremu toczy się postępowanie dyscyplinarne lub karne może być tymczasowo zawieszony w czynnościach zawodowych przez sąd dyscyplinarny w szczególnie uzasadnionych okolicznościach sprawy.

Rzecznik Dyscyplinarny wskazał, że przeciwko radcy prawnemu [REDAKTOWANO] toczą się aktualnie dwa postępowania karne, w tym jedno jest na etapie postępowania przed sądem – nieprawomocne orzeczenie o uznaniu oskarżonej za winną zarzucanych czynów, i jedno na etapie postępowania przygotowawczego.

Radca prawny [REDAKTOWANO] w dniu [REDAKTOWANO] r. wyrokiem Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IV Karny została uznana za winną zarzucanych jej następujących czynów:

1. w dniu [REDAKTOWANO] r. w [REDAKTOWANO] w Komisariacie Policji Szczecin pogodno wiedząc, że przestępstwa nie popełniono, złożyła zawiadomienie o kradzieży samochodu marki [REDAKTOWANO] o wartości [REDAKTOWANO] zł, która miała mieć miejsce w nocy z dnia [REDAKTOWANO] r. z terenu parkingu przy [REDAKTOWANO] oraz będąc pouczona o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, złożyła zeznania mające służyć za dowód w postępowaniu przygotowawczym w sprawie [REDAKTOWANO] i [REDAKTOWANO] nadzorowanej przez Prokuraturę Rejonową Szczecin-Zachód w Szczecinie, w których zeznała nieprawdę co do faktu i okoliczności kradzieży w/w pojazdu, nieprawdźliwie zeznając, że od momentu pozostawienia samochodu w dniu [REDAKTOWANO] r. ok. godz. 22:00 na parkingu przy warsztacie, położonym przy [REDAKTOWANO] do momentu poinformowania jej w dniu [REDAKTOWANO] r. o udziale samochodu w zdarzeniu drogowym, była w posiadaniu obydwu kluczyków, podczas gdy faktycznie pojazd w momencie zdarzenia drogowego w dniu [REDAKTOWANO] użytkowany był przez jej syna [REDAKTOWANO] a także miejsca swojego faktycznego zamieszkania podając, że zamieszkuje w [REDAKTOWANO] przy [REDAKTOWANO] podczas gdy w rzeczywistości nie zamieszkiwała pod wskazanym przez nią adresem, tj. czynu z art. 238 w zbiegu z art. 233 § 1 kodeksu karnego w związku z art. 11 § 2 kodeksu karnego;

2. w dniu [REDAKTOWANO] r. w [REDAKTOWANO] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłowała doprowadzić [REDAKTOWANO] do niekorzystnego rozporządzenia mienia w postaci wypłaty odszkodowania z tytułu

ubezpieczenia autocasco kwocie [REDAKTOWANO] zł, w ten sposób, że zgłosiła szkodę polegającą na kradzieży pojazdu [REDAKTOWANO] wprowadzając w błąd pracownika [REDAKTOWANO] co do faktu kradzieży w/w pojazdu i zaistnienia zdarzenia będącego podstawą wypłaty odszkodowania, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła, z uwagi na wstrzymanie wypłaty odszkodowania przez [REDAKTOWANO] czym działała na szkodę w/w Towarzystwa Ubezpieczeń, tj. czynu z art. 13 § 1 kodeksu karnego w związku z art. 286 § 1 kodeksu karnego.

Sąd orzekający w sprawie za oba czyny wymierzył radcy prawnemu łączną karę pozbawienia wolności, przy czym warunkowo zawiesił jej wykonanie. Nadto Sąd orzekł wobec radcy prawnego grzywnę.

Dowód:

- wyrok z dnia [REDAKTOWANO] (k. 7-8)

Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r. radcy prawnemu [REDAKTOWANO] postanowione zostały zarzuty:

1. w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r. w [REDAKTOWANO] w kancelarii notarialnej, działając wspólnie i w porozumieniu z [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] w celu osiągnięcia korzyści majątkowej doprowadziła [REDAKTOWANO] do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w postaci pieniędzy w kwocie [REDAKTOWANO] zł, i udostępniając mu poprzez [REDAKTOWANO] do zawarcia umowy sprzedaży nieruchomości numeru swojego rachunku bankowego, do którego [REDAKTOWANO] nie posiadali pełnomocnictwa, jako numeru rachunku bankowego rzekomo należącego do [REDAKTOWANO] celem zapłaty celem zapłaty przez [REDAKTOWANO] za sprzedaż nieruchomości z przeznaczeniem pieniędzy na rozliczenie finansowe [REDAKTOWANO] z [REDAKTOWANO] wprowadzając [REDAKTOWANO] w błąd co do faktycznego właściciela rachunku bankowego oraz wykorzystując sytuację nieposiadania przez [REDAKTOWANO] rachunku bankowego ani chwilowych możliwości do jego założenia, a następnie dokonała w dniu [REDAKTOWANO] r. przelania pieniędzy na rachunek bankowy [REDAKTOWANO] z którego w dniu [REDAKTOWANO] r. osobiście w siedzibie banku wypłaciła pieniądze w kwocie [REDAKTOWANO] zł, nie przekazując ich [REDAKTOWANO] i dokonując ich przywłaszczenia, czym działała na szkodę [REDAKTOWANO] tj. o czyn z art. 286 § 1 kodeksu karnego w zbiegu z art. 284 § 1 kodeksu karnego w związku z art. 11 § 2 kodeksu karnego w związku z art. 12 kodeksu karnego;

2. w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r. do dnia [REDAKTOWANO] r. wykorzystując uprzednio popisaną In blanco przez [REDAKTOWANO] podpisem o treści [REDAKTOWANO] kartkę papieru sporządziła, a następnie nadrukowała na niej

oświadczenie stanowiące pokwitowanie przez [REDAKTOWANO] odbioru kwoty [REDAKTOWANO] zł tytułem rozliczenia sprzedaży nieruchomości, a następnie w dniu [REDAKTOWANO] r. posłużyła się oryginałem pokwitowania przed funkcjonariuszem policji w prowadzonym postępowaniu przygotowawczym, celem użycia za autentyczny, tj. o czyn z art. 240 § 1 kodeksu karnego w związku z art. 12 kodeksu karnego.

Dowód:

- postanowienie o przedstawieniu zarzutów z Dia [REDAKTOWANO] r., sygn. [REDAKTOWANO] [REDAKTOWANO] wraz z uzasadnieniem (k. 9-12)

Wniosek Rzecznika Dyscyplinarnego o tymczasowe zawieszenie w czynnościach zawodowych radcy prawnego [REDAKTOWANO] należało uznać za uzasadniony.

Zawód radcy prawnego jest zawodem zaufania publicznego. Oznacza to, że osoba wykonująca ten zawód wykonuje zadania o szczególnym charakterze z punktu widzenia zadań publicznych, ale także interesu indywidualnego klienta. Wykonywanie tego zawodu wiąże się też z wypełnianiem pewnej misji z nim związanej, przestrzeganiem ściśle określonych zasad, powinności i obowiązków. Rolą radcy prawnego jest w głównej mierze zaspakajanie najważniejszych potrzeb i ochrona podstawowych, najbardziej doniosłych wartości, m.in. interesów majątkowych klienta, którego z radcą prawnego wiąże relacja oparta przede wszystkim na zaufaniu.

Sąd orzekający, rozpatrując niniejszą sprawę, nie rozstrzygał o zasadności postawionych radcy prawnemu zarzutów, zarówno tych co do których orzekł sąd powszechny I-ej instancji, jak i tych objętych postępowaniem przygotowawczym. Takie rozstrzygnięcie nie leży bowiem w jego kompetencjach. Jednak rozważając materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, należało ustalić, że ciężar gatunkowy postawionych radcy prawnemu zarzutów popełnienia czterech przestępstw umyślnych, jest bardzo duży. W ocenie Sądu podejrzenie popełnienia przez radcę prawnego przestępstw przeciwko wymiarowi sprawiedliwości i przeciwko wiarygodności dokumentów nie daje się połączyć z podstawowymi zasadami wykonywania tego zawodu. Zgodzić się należy z Rzecznikiem Dyscyplinarnym, że popełnienie tych przestępstw jest równoznaczne z bardzo poważnym uchybieniem godności zawodu radcy prawnego oraz dyskwalifikuje sprawcę jako osobę wykonującą zawód zaufania publicznego.

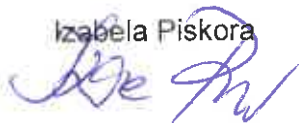
Zwrócić uwagę w tym miejscu należy, że te same wnioski wywiódł Sąd karny, który w wyroku z dnia [REDAKTOWANO] r. obok kary pozbawienia wolności, orzekł wobec radcy prawnego zakaz wykonywania zawodu radcy prawnego na okres 2-ch lat.

Konkludując powyższe rozważania, Sąd Dyscyplinarny uznał, że w niniejszej sprawie szczególnie uzasadnione okoliczności sprawy, o których mowa w art. 65² § 1 ustawy o radcach prawnych, co uprawniało sąd do skorzystania z przysługującego mu uprawnienia

określonego w cytowanym przepisie.

Mając na względzie powyższe należało orzec jak w sentencji orzeczenia.

Izabela Piskora

Patrycja Szalkiewicz

Ewa Niciejewska

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem. Do odwołania należy załączyć odpisy odwołania dla wszystkich stron.